

[Mejdahl]

må bosætte sig dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt, og så er det også naturligt, at merudgifterne betales af staten og fordeles, som foreslået i lovforslaget, mellem kommunerne.

Ændringen har virkning fra og med året 1989, og jeg har forstået, at Kommunernes Landsforening er indforstået hermed. Varslet herom er udsendt i juni, dog uden kroner og øre.

De andre to elementer i lovforslaget kan vi også tilslutte os. Jeg har med tilfredshed registreret, at regeringen agter at gennemføre en analyse af samtlige udgiftsbehovskriterier og i den forbindelse foretage en vurdering af, om vægtene bør ændres som følge af ændret udgiftssammensætning i kommuner og amtskommuner.

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Jane Oksen (FP):

Jeg vil først sige lidt om deponeringsordningen. Det er ingen hemmelighed, at Fremskridtspartiet, i modsætning til ordførerne for S og SF, ikke gerne så den afskaffet. Vi mener, den har haft en god virkning, idet kommunerne med en sådan trussel hængende over sig nok er lidt mere tilbøjelige til at overholde de kommunale budgetter.

Det, der lægges op til nu, at man vil friholde en række indkomstoverførsler såsom kontanthjælp, dagpenge, boligydelse, boligsikring osv., mener vi ikke er klogt. Det er ting, kommunerne skal bruge penge til, og der er ikke nogen, der siger, at kommunerne, når de skal til at spare, absolut er nødt til at gøre det på de sociale udgifter. Der er masser af andre udgifter i kommunerne, f.eks. inden for det kulturelle område, som udmærket kunne tåle nedskæringer. Jeg behøver blot at nævne antallet af skolelærere. At friholde disse ting tror jeg vil give et større forbrug i kommunerne.

Så er der også reglen om, at hver gang vi vedtager en lov her i Folketinget, skal der følge penge med til kommunerne. Det blev vist besluttet i 1984. Der sker hele tiden ændringer af kontanthjælp, af boligsikring, af varmhjælp, masser af ting, og der vil sikkert komme en lang række krav fra kommunerne i takt med, at vi ændrer lovgivningen, så jeg synes, det er en lidt hurtig beslutning at tage. I øvrigt er der nedsat et udvalg, der skal se på de forskellige ting, kommuner, amter, refusion osv., og alle disse

ting skal tages op. Jeg synes, man skulle have ventet lidt med at friholde kommunerne for disse ting.

Jeg er ikke helt enig i, at man ikke i en kommune har indflydelse på, hvor store udgifter man har til boligydelse, til kontanthjælp. Det har noget med kommunernes erhvervs politik at gøre, hvor mange arbejdspladser der er. Det har selvfølgelig også noget at gøre med, hvad det er for mennesker, der bor der.

Det næste forslag går ud på, at der ligesom skal lempes lidt mere for flygtninge. Sådan opfatter jeg forslaget om en anden kommunal udligning vedrørende flygtninge.

Når kommunerne skal spare, må det også gælde flygtninge. Jeg ved godt, at det for så vidt ikke drejer sig om generelle besparelser på flygtninge, det drejer sig om en anden fordeling.

Vi mener i Fremskridtspartiet, at ved at lave en sådan ordning går man stik imod det, indenrigsministeren ellers har talt så smukt for, nemlig det kommunale selvstyre. Det burde være sådan, at en kommune selv kan bestemme, hvor mange udgifter den vil have til flygtninge. I dag kan kommunerne ikke selv bestemme, om de vil have flygtninge. Det burde de egentlig også kunne gøre. I dag sender Flygtningehjælpen flygtningene ud i kommunerne, hvor de nu kan finde boliger osv., så kommunerne har selvfølgelig ikke direkte indflydelse på, hvor mange de vil have.

Vi havde meget hellere set, at man havde åbnet op for folkeafstemninger i kommunerne. Så kunne hver enkelt kommune selv bestemme, hvor mange flygtninge de ville have, og dermed også selv bestemme, hvor store udgifter de ville have, og hvor meget de ville belaste skatteborgerne med de stigende udgifter til flygtninge.

I det amt jeg kommer fra, Ringkøbing Amt, har man taget den stilling, at man ikke vil have noget økonomisk samarbejde om flygtninge. Ikast Kommune har lavet en rapport, de sendte ud til politikkerne i de forskellige kommuner. De sagde overvejende nej. De ville altså ikke være med i et økonomisk samarbejde om flygtninge. De mente, det måtte være den enkelte kommunes egen sag.

Nu får kommunerne jo en væsentlig del af udgifterne dækket af staten, men den ordning, der lægges op til her, synes jeg ikke har spor med kommunalt selvstyre at gøre. Vi har set